

Europa har tabt sin humanisme

I søndags gik et skib med 950 mennesker om bord ned i Middelhavet. Med dem druknede forestillingen om Europa som humanismens højborg.

Pol. 25. april 2015

BÅDFLYGTNINGE

ANITA BAY BUNDEGAARD, DIREKTØR I SAVE THE CHILDREN INTERNATIONAL OG TIDLIGERE UDVIKLINGSMINISTER (R)

Det har været den helt store kriseuge for EU-landene. I mandags holdt de europæiske udenrigsministre krisemøde, og torsdag var det regeringschefernes tur. Anledningen til krisen var, at 950 mennesker mistede livet i Middelhavet forrige weekend.

Sidst, EU var i krise over druknede i

Hverken redningstjenester eller udsigt til druknedød afgør, om de tager af sted. For de er ikke styret af 'positive incitamenter'

Da så Italien et år senere bad de øvrige EU-lande om at bidrage til at finansiere tjenesten, var der desværre ingen hjælp at hente. Så opgav Italien tjenesten. Siden er antallet af druknede steget dramatisk. I februar måned druknede 300 mennesker i hårdt vejr på vej fra Libyen til Europa. Det afføtte ikke noget EU-krisemøde.

Så sent som i sidste uge druknede 400 mennesker, da deres båd kæntrede. Det kom der ingen EU-krise ud af. I søndags druknede så 950 mennesker. Så var der krise. En hel uge.

Middelhavet, var i sommeren 2013, da en båd med godt 300 mennesker om bord gik ned. Da sagde man: Aldrig mere! Og så gjorde man i øvrigt ingenting, men lod Italien alene om at etablere en redningstjeneste.

Da så Italien et år senere bad de øvrige EU-lande om at bidrage til at finansiere tjenesten, var der desværre ingen hjælp at hente. Så opgav Italien tjenesten. Siden er antallet af druknede steget dramatisk. I februar måned druknede 300 mennesker i hårdt vejr på vej fra Libyen til Europa. Det afføtte ikke noget EU-krisemøde. Så sent som i sidste uge druknede 400 mennesker, da deres båd kæntrede. Det kom der ingen EU-krise ud af. I søndags druknede så 950 mennesker. Så var der krise. En hel uge.

Om ikke andet ved vi nu, at mens der for to år siden gik godt 300 menneskeliv på en EU-krise, går der i dag rundt regnet 950.

EU-LANDENE HAR de sidste 20 år taget alle midler i brug for at gøre det sværere at komme ind i EU. Alligevel er menneskestrømmen kun øget.

Hvorfor mon? Har de ikke forstået budskabet derude? Måske skulle man vende spørgsmålet om. Har Europa forstået, hvad der sker uden for kontinentets egne grænser?

Derude står dele af verden i brand – ikke mindst Syrien og Irak, som er Europas nærområde. Derude er 50 millioner, der af halvdelen børn, på flugt. Derude, i nabolandene til konflikterne, synes man ikke, at vi bare kan sende flere penge og så i øvrigt lade dem finde ud af at huse millioner af flygtninge. Derude accepterer folk ikke længere den globale ulighed og flytter sig væk fra elendigheden. Derude er desperationen så stor, at man begiver sig ud på livsfarlige rejser og sender sine børn alene af sted i håbet om, at de i det mindste får en fremtid.

BLÅ BOG

ANITA BAY BUNDEGAARD

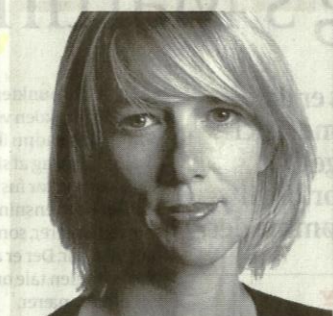

Anita Bay Bundegaard er 51 år og direktør for Save The Children International. Hun er tidl. udviklingsminister (2000-01) og rådgiver for FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, i Genève. Hun har 1998-2013 i flere omgange arbejdet som redaktør på Politiken.

Humanisme i Middelhavet

BLÅ BOG

ANITA BAY BUNDEGAARD

Anita Bay Bundegaard er 51 år og direktør for Save The Children International. Hun er tidl. udviklingsminister (2000-01) og rådgiver for FN's Flygtningehøjkommissariat, UNHCR, i Genève. Hun har 1998-2013 i flere omgange arbejdet som redaktør på Politiken.

Den dybe desperation, hvor alt håb er ude, hvor alt andet er bedre end det, man har og står i, den har de europæiske lande de seneste par årtier imødegået ved konstant at øge grænsekontrollen, kriminalisere indrejse i Europa, skabe grobunden for menneskesmugling – og ved at undlade at redde de druknede. I frygt for at skabe det, man kalder 'positive incitamenter'.

EFTER KATASTROFEN i søndags er strømmen over Middelhavet fortsat. Selv ikke andres druknedød tjener som afskrækkelse.

Det er det, EU-landene stadig ikke har forstået. Hverken redningstjenester eller udsigten til druknedøden afgør, om de tager af sted. For de er ikke styret af 'positive incitamenter' eller skrækscenarier, men af noget langt stærkere: kampen for at overleve.

Så længe, man ikke kan eller vil forstå det, vil man blive ved med at komme med de forkerte svar. Svar, som handler om at beskytte Europa snarere end de mennesker, hvis eneste brøde er, at de søger beskyttelse. Svar, som grundlæggen-

de bevarer status quo. Og svar, som ikke giver mening, når man samtidig ser de samme stater deltage i militære operationer i de lande, folk flygter fra, og begrunder dem med et ønske om at beskytte civilbefolkningen. Samme humanitære imperativ gælder tydeligvis ikke lige uden for EU's egen grænse.

DER ER ANDRE svar end dem, man nu uden held har forsøgt sig med i 20 år, og som EU-krisemøderne stort set gentog i ugens løb. Nogle af dem kommer til at tage lang tid og kræver store investeringer for at skabe udvikling og vækst. Andre kunne gennemføres nu: lovlige indrejsemuligheder for migranter, indførelse af humanitære visa, genbosætningsmuligheder og familiesammenføringsprogrammer for flygtninge.

Fordelen ved dem er, at de alle skaber lovlige og regulerede kanaler ind i Europa og samtidig vil reducere antallet af druknede og undergrave menneskesmuglernes levebrød.

Og som tillægsgevinst ville Europa kunne redde noget af sin humanisme op af Middelhavets dyb.